BORAN EKİNCİ

Mimar / Architect

Cephede seramik, terracota vb. malzeme kullanımının çeşitli avantajları vardır. Bu tür kaplamalar, yapının eskimesini geciktirir. Bir kabuk gibi binanın taşıyıcısını, duvarlarını korur. Temizlenmesi kolaydır, hatta kolay kolay kirlenmez. Yapıyı kaliteli kılar, estetik ve düzgün görünmesini sağlar. Ayrıca malzemenin montaj için ihtiyaç duyduğu boşluk/kalınlık, izolasyon ve çeşitli tesisat dağılımı için hem mimara hem de inşaatın kalitesine büyük yarar sağlamaktadır.

There are various advantages to using ceramic, terracotta, etc. on the façade. These types of coverings delay wear and tear of the structure. It protects the load bearer and walls of the building like a shell. They are easy to clean, in fact, they don't get dirty easily. They allow the structure to have quality, to look aesthetical and smooth. Also, it brings great advantages both to the architect and also to the quality of construction for gaps, thickness, insulation and various installation distribution required by the material for installation.

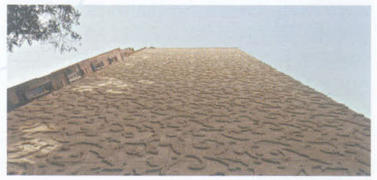

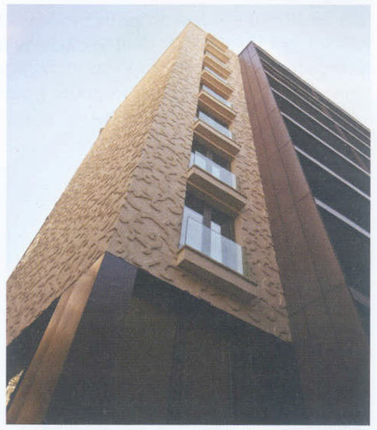

MİMAR İÇİN CEPHEDE SERAMİK, TERRACOTTA,VB. MALZEME KULLANIMININ AVANTAJI NEDİR?

What's the advantage of using ceramic, terracotta, etc. materials on the façade for an architect?

3. Son Dönem: "Ornament'in Geri Dönüşü"

3. Most Recent Period: the "Return of Ornament"

Bir sureden beri, hem akademik çevrelerde, hem tasarım dünyasında ornament/süslemenin mimarlığa geri döndüğü konuşuluyor; mesela Farshid Moussavi'nin The Function of Ornament (2006) kitabı bu yönde epeyce tartışma başlattı... Temel argüman, artık dijital teknolojilerin tasarıma ve bina üretimine girmesiyle çok yeni ornament olanaklarının ortaya çıkması –artık cephe, malzeme ve estetiğin hep birlikte düşünüldüğü, taşın, seramiğin, camin, metalin ve her türlü malzemenin dijital tekniklerle desen (pattern) yaratacak biçimlerde kesilmesinin ve uygulanmasının mümkün hale gelmesi ve bunun getirdiği yeni estetik açılımlar vs. Bu henüz süren ve dünyadan yüzlerce örnekle desteklenebilecek çok geniş bir konu; benim de daha önceki dönemler kadar ayrıntılı çalışmadığım bir dönem. Dolayısıyla ben burada keseyim; keserken de gecen yazdan beri içinde yaşadığım Galata'daki Belkıs Apartmanı'nın Şimal Sokak cephesini (2011, Mimari Boran Ekinci) bu yeni trendlerin bir örneği olarak gösterebilirim.

Belkıs Apartmanı, *Galata, İstanbul, 2011 by Boran Ekinci*

For quite some time now, in both academic circles and the design world, there is a heated discussion of the "return of the ornament" in architecture –as in the case of the debates started by Farshid Moussavi's book The Function of Ornament (2006). The prevailing consensus is that with the introduction of digital technologies into design and production processes, hitherto unprecedented ornamental possibilities have emerged. The new techniques of digitally cutting stone, ceramics, tiles, metal or virtually any material in non-standard forms and pattern-making sequences have allowed architects to once again conceive of the façade, the cladding materials and the overall design as a single integral concept. Even a cursory review of recent architectural work from around the world can reveal that some of the most cutting-edge new designs are informed by these new aesthetic possibilities. This, however, is a vast topic in itself, and one that I have not researched as much as the two earlier periods. I will therefore, conclude here, with an example that I happen to be familiar with: the ornamented Simal Sokak façade of the brand new Apartman Belkis in Galata, Istanbul by Boran Ekinci (2011) can be viewed as a local example of these new trends as they disseminate in Turkey as well.